

ת"פ 40831/02/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד עלקם

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 40831-02-22 מדינת ישראל נ' עלקם

לפני כבוד השופטת, סגנית נשיא שירלי דקל נוה
בעניין: המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים מוחמד עלקם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר דין בכתב אישום מתוקן, בעבירה של החזקת אגרוף או סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ד-1977.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 30.10.2021, הגיע הנאשם ברכב, יחד עם אחרים, לנמל התעופה בן גוריון. בנסיבות המתוירות, בהנחיית בודק ביטחוני, עוכבו הנאשם והאחרים בחדר במქם לצורך בדיקה. או אז, טרם כניסה הנאשם לחדר הבדיקה, הניח פחית שנייה ובසמוך לה סכין נשלפת באורך כולל של כ-6.5 ס"מ ולהב של כ-3 ס"מ.

התנהלות ההליך המשפטי, הסדר הדיני ותסוקור שירות המבחן

ביום 6.9.2022 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר דין במסגרת תוקן כתב האישום כמפורט לעיל, והנאשם הודה והורשע בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן. לאור גילו של הנאשם ובהתאם להוראות החוק, הוא נשלח לקבלת תסוקיר מטעם שירות המבחן. כן נשלח הנאשם לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות שבב"ס (להלן "המומונה"). הצדדים הודיעו כי אין ביניהם הסכומות לעניין העונש וכי ישבו וישוחחו לאחר קבלת התסוקיר.

לפי תסוקיר שירות המבחן מיום 27.6.2023, הנאשם בן 22, רוק, מתגורר עם משפחתו המונה שש נפשות, זוג הורים וארבעה ילדים, כשהנאשם הוא השני בסדר הלידה. הנאשם תיאר כי גדל בתנאי עוני ודלות חומרית, אך צרכיו סופקו על ידי הוריו.

עמוד 1

הנאשם סיים 10 שנים לימוד, ללא תעודה בגרות, ושלל קשיים בלימודים או בעיות התנהגות במהלך שנות לימודיו. בגין 16 נ�ר הנאשם מלימודי והחל לעבוד בעבודות מזדמנות לצורך סיועכלכלי להוריו. כיום עובד הנאשם עצמאית בתחום האינסטלציה.

בהתיחסותו לעבירה נשא כתוב האישום, מסר הנאשם כי החזיק את הסכין בכיסו. לדבריו, נהג לשאת את הסכין לצורך הגנה עצמית ולא היה מודע לאיסור שבדבר, אולם לא עשה בה שימוש עד היום. הנאשם תיאר רגשות תשכול וקורבנות על רקע מעצרו, הנובעות מתחשוה כי נהגו בו בחוסר צדק.

כגורי סיכון לביצוע עבירות נוספות בעתיד, מנה שירות המבחן את חומרת העבירה והשלכותיה האפשריות, התיחסותו של הנאשם לעבירה, התרשומות כי הוא מוצמצם ומטשטש את חומרתה ואת קשייו לשתף בפתוחות.

כגורי סיכון לשיקום לך שירות המבחן בחשבונו כי הנאשם מנהל אורח חיים תקין מבחינה תעסוקתית, את הרשות המשפחתית אותה תיאר כתוכמת ובהסתמך על דבריו כי ההליך הפלילי הווה עבورو גורם מרתייע להישנות עבירות.

שירות המבחן המליץ על הטלת ענישה בדמות מסר שירות על דרך של עבודות שירות כענישה מוחשית ומרתיעה וכן מסר מוותנה שהיא גורם מרתייע. כן הומלץ כי יילקו בחשבונו גילו הצער של הנאשם ומצבה הכלכלי של משפטו.

ביום 2.7.2023 הגיע ב"כ הנאשם בקשה לדוחית הדיון מהטעם כי הנאשם לאertiaן אצל הממונה, כיוון שעבר תאונת דרכים סמוך למועד הריאון, וביקש כי יוזמן שוב לממונה.

במסגרת הבקשת ציין ב"כ הנאשם כי הסביר לנאשם את חשיבות שיתוף הפעולה מצדו ואת העובדה כי בית המשפט לא יתנו לו הזדמנויות נוספות אם לא יתייצב בפני הממונה. עוד הוסיף כי הנאשם הבין את הדברים והתחייב לשתף פעולה.

בית המשפט לא מצא לנכון לדחות את מועד הדיון, וקבע כי בקשה זו תישקל לאחר שהנאשם יציג במעמד הדיון את המסמכים הרפואיים אודות תאונת הדרכים.

בדיון שהתקיים ביום 5.7.2023 הציג הנאשם אישור על תאונת דרכים שעבר ביום 2023, ובית המשפט נענה לבקשת ב"כ הנאשם להפנות שוב את הנאשם לריאון אצל הממונה.

לפי חוות דעת הממונה מיום 3.9.2023, אין מניעה מודיעינית או רפואיית לכך שהנאשם ירצה לבצע עבודות שירות. עם זאת, לא נמצא לנאשם מקום להשמה, מאחר שהנאשם "סירב בתוקף לבצע עבודות שירות בהתאם לכללים". נמסר כי הסבירו לנאשם השלכות סירבו ל/gotoothה אפשרות של רצוי מסר בין כתלי הכלא, אך הוא עמד על סירבו. דברי הנאשם בתגובהו צוטטו בחוות הדעת: "לא מעוניין לבצע עבודות שירות כי אני עובד לפרנסת המשפחה.ABA שלן חולה ולא עובד. אמרתי לכם כבר מזמן שאין לי רצחה לעשות עבודות שירות".

عقب מלחמת "חרבות ברזל", הדיון שנקבע לחודש אוקטובר 2023 נדחה על ידי בית המשפט.

לדיון שנקבע ליום 27.12.2023 הנאשם לא התיצב ומסר לבא כוחו כי הוא חולה. בית המשפט הוציא נגד הנאשם צו הברה וקבע כי אם הנאשם יגיש אישור רפואי לפיו בשל מניעה רפואית לא יכול היה להתייצב לדין, ישקול בית המשפט את ביטול צו ההברה.

עד היום לא הגיע הנאשם כל אישור רפואי.

בדין הנדחה ביום 7.2.2024 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה עטרה להשית על הנאשם מסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשם ביקש כי אם יסביר בבית המשפט שאין להסתפק במסר מותנה, ישוב וישלח את הנאשם לראיון אצל הממונה, כדי להימנע משליחתו למסר. לפנים משורת הדין, בית המשפט שלח את הנאשם בפעם השלישייה לממונה.

ביום 11.3.2024 הודיע הממונה על עבודות השירות בשב"ס כי הזמן שוב את הנאשם לראיון התאמת בהתאם להוראת בית המשפט, אך הנאשם לא התיצב.

בדין היום מסר בא כוחו כי הבahir לנאים את המשמעויות שעלולות לנבוע מאי התיצבותו לראיון אצל הממונה, ונאים השיב כי הוא מבין, אך עומד על סירובו להתייצב לראיון כי לדבריו "אין לי זמן זהה".

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה הפנתה לתמונת הסיכון ולנסיבות החזקתה, טענה לחומרת העבירה ולפוטנציאלי הנזק הטמון בנשיאות סיכון, וכי מתחם העונש ההולם נוע בין 6 ל-12 חודשים בפועל.

ב"כ המאשימה עטרה להטיל על הנאשם 6 חודשים מסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, מסר על תנאי, קנס והתחייבות.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נוע בין מסר על תנאי לבין מספר חודשים בודדים של מסר שירצוז בדרך של עבודות שירות. עוד ציין ב"כ הנאשם את גילו הצעיר של הנאשם ואת הודיעתו בהזדמנות הראשונה שהחסכה זמן שיפוטי יקר ועתיר לקבוע את עונשו של הנאשם בתחום המתחם, ולהטיל עליו עונשה צופה פני עתיד בלבד.

כן טען ב"כ הנאשם כי למטרות הקושי של הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, ההליך הפלילי היווה גורם מרתקיע עברו, ולראיה, מאז האירוע ועד היום לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם אחראי על כלכלת המשפחה והגיש אישור לגבי מצבו הרפואי של אביו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הוסיף כי אם בית המשפט לא קיבל את עתרתו לעונין העונש, ישלח הנאשם שוב לממונה על עבודות השירות בכדי להימנע מהטלת מסר בפועל. כאמור לעיל, מאז מועד הטעוונים לעונש ניתנה לנאים הזדמנות להתייצב אצל הממונה אותה לא ניצל וחזר והודיע טרם גזר הדין כי הוא מסרב לרצות מסר בדרך של עבודות שירות.

הנואם נותן את הדין על כר שהחזק בסקין שלא כדין.

הערכיהם החברתיים המוגנים באמצעות האיסור על החזקת אגרוףן או סכין מוחץ בתחום ביתו או חצירו של נאשם, הם ערכ השמירה על חי אדם, ההגנה על שלמות גופו ותחזות הביטחון האישי.

כל עוד לא הוכח כי האגרוףן והסקין הוחזקו למטרת שררה, הרי שהם מהווים כלי תקיפה, שנועדו לפגוע באדם אחר ולגרום לו לנזק פיזי.

מטרת העבירה היא מניעתית, ונועדה לשיער במיגור התופעה הבריונית והמסוכנת של שימוש בסכינים במהלך אירועי אלימות, שכונתה "תת תרבות הסcin", על מנת שאירועים בעלי פוטנציאל אלים לא יסليمו בשל עצם החזקה בסcin או באגרוףן (ראו לדוגמה: רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.09)).

החוק קבע בצד עבירה זו עונש של עד 5 שנות מאסר, ובכך נתן ביטוי לעמדתו בדבר החומרה שיש להעניש את מי שעובר עבירה זו.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הנואם נשא את הסcin בכיסו, עת הגיע לשدة התעופה "בן גוריון" יחד עם אחרים.

יש לחתך משקל לנסיבות אלו בהן הנואם יצא מביתו כשביבסו סcin, וניסה להיכנס עמה לנמל התעופה, האמור להיות מקום בטוח.

הנואם מסר לשירות המבחן כי החזק את הסcin למטרת הגנה עצמית.

אין אינדיקציה כי נעשה כל שימוש בסcin בפועל.

לבית המשפט הוצאה תמונה של הסcin, המלמדת על אופייה ועל פוטנציאל הפגיעה משימוש בה. למעשה מדובר בסcin שלא נראה כי ניתן לעשות בה שימוש רגיל אלא זהוי סcin שנועדה לתקיפה בלבד.

לו היה נעשה שימוש בסcin, הייתה עלולה לגרום לנזק משמעותי לגופו של אדם ואף לגרום לקיפוח חיזיון.

ונוכח העבירה בנסיבותיה, מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים היא משמעותית וממשית.

בתי המשפט חוזרים וקובעים כי לשם מאבק בתופעת הסכינאות וכחלה בלתי נפרד מהמאבק בנוגע האלימות, יש לנקט

"כפי שכבר נפסק "סכין הנישאת על גוף במערכת הראשונה סופה שהוא נשלפת וננעצת בגופו של הזולת במערכת השנייה" (ע"פ 9133/04 גורדון נ' מדינת ישראל (20.12.2004)... תרבות סcin נפסדת זו - יש לבצע מן היסוד, והדרך לעשות כן, כוללת בחובה נקיטה במדיניות ענישה חמירה ומרתיעה" (ע"פ 18/2019 7682 עלקם נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (4.4.2019))."

ע"פ 8900/21 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (14.8.2022)

המחלוקה העיקרית בין הצדדים הייתה בנוגע למתחם הענישה - בעוד שב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה מתחילה ב-6 חודשים ועד 12 חודשים, ב"כ הנאשם טען כי המתחם מתייחס ממאסר מוותנה ועד מספר חדש ממאסר שירותו בעבודות שירות. כל אחד מהצדדים הפנה לפסיקה לשם תמייה בעמדתו, כפי שתפורט להלן.

הפסיקה שהוגשה על-ידי ב"כ המאשימה -

רע"פ 322 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.1.2015) - הנאשם הורשע בעבירות שיווסו לו בשני כתבי אישום לצורפו יחד. בכתב אישום אחד, בעבירה של החזקת סcin, הנאשם הוביל לבית החולים לאחר שנדרך ונזקק לטיפול רפואי, ובאותן הנסיבות החזיק בכיסו סcin. בכתב אישום שני, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית. הוגש תסוקיר ללא המלצה טיפולית נוכח העובדה שה הנאשם התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן.

בית משפט השלום קבע כי אין מדובר בהחזקת סcin באופן אקראי, וכי המושג "החזקת סcin לשם הגנה עצמית" צריך להעלם מנוף חיננו, שכן מידיו שבוע נקטלים חי אדם בשל דקירות סcin, מהוות כלי נשק משחית, וכי עניינו של הנאשם נמצא ברף חומרה גבוהה.

בנוגע לעבירה של החזקת הסם לצורך עצמית נקבע מתחם הנע בין 7 ל-18 חודשים, ובshall העבירות נקבע מתחם הנע בין 9 ל-24 חודשים. לאור עבורי הפלילי המכבד של הנאשם, ולמרות שהיא אב טרי ועבר זמן רב מעת ביצוע העבירות, הושתו על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל והופעל במצבבר מאסר על תנאי בין 6 חודשים, כך שה"כ הושתו עליו 18 חודשים מאסר וענישה נלוית.

בית המשפט המ徇ז שדן בערעור הנאשם, דחה את טענתו לפיה יש להתייחס להחזקת סcin לצורך הגנה עצמית בצורה מוקלה יותר מזו שהתייחס בית משפט השלום וכן קבע כי עובדת חלוף הזמן אינה צריכה להביא להקללה בעונשו של הנאשם. בית המשפט המ徇ז התייחס גם לתסוקיר המשלים שהוגש לו בעניינו של הנאשם, אשר בו הומלץ בשנית על הטלת ענישה מרתיעת לשם הפחחת הסיכון להישנות עבירות על ידי הנאשם. בית המשפט המ徇ז קבע כי לא מצוי כל נימוק להתערב בשיקולי בית משפט השלום ודחה את ערעור הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור שהגיש הנאשם.

ת"פ (שלום-רמלה) 16-11-19659 מדינת ישראל נ' בבייב (26.6.2018) - הנאשם הורשע בכך שהחזק מוחץ לבתו בסcin מטבח שאורך להבה 22 ס"מ. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע החל ממספר חדש מאסר בפועל ועד 12

חודשים. לאור עברו הפלילי של הנאשם, לאחר שהتفسקירים שהוגשו בעניינו לא הציגו תמונה חיובית, ומאחר שה הנאשם לא התייצב לראיון אצל הממונה על עבודות השירות, נגזרו עליו 6 חודשים מאסר בפועל ומאסר מותנה.

עפ"ג (מחוזי-מרכז) 23553-08-18 דן בית המשפט המחוזי בערעור שהגיש הנאשם על גזר הדין והעמיד את עונשו על שלושה חודשים והותיר את יתר רכיבי העונשה על כנמם.

הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם -

עפ"ג (מחוזי-מרכז) 27461-06-23 **חאג' יחיא נ' מדינת ישראל** (4.12.2023) - הנאשם נמצא מחזק ברכבו סcin והורשע בעבירה של החזקת סcin. הנאשם צער, שהוגש בעניינוتفسקיר שנשא המלצה חיובית לעונשה שיקומית ואף המלצה לביטול הרשותה. בית משפט השלים קבע כי נוכחות אירועים חמורים ברקע עבירה זו, נדרש לקבוע כי המתחםichel ממאסר, קבע כי מתחם העונשה נע בין 3 ל-15 חודשים מאסר, והטיל על הנאשם 3 חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות ומאסר מותנה.

ה הנאשם הגיש ערעור על גזר דיןו, ובמעמד הדיוון הסכימה המדינה להמלצת בית המשפט המחוזי לביטול עונש המאסר בעבודות שירות, וזאת לאור נסיבות ביצוע העבירה, הتفسקיר החיובי שהוגש בעניינו של הנאשם וחילוף הזמן.

עפ"ג (מחוזי-מרכז) 48024-06-23 **אלעאבד נ' מדינת ישראל** (26.6.2023) - הנאשם צער שבעת שנהג ברכב, החזק על גופו סcin קפיצית צמודה לתחתוינו בקליפס.تفسקיר שירות המבחן המליך על ביטול הרשותה של הנאשם וסיום ההליך בצו מבחן וצו של"צ. בית משפט השלים קבע כי מתחם העונשה נע בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 3 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן.

במעמד הדיוון בערעור שהוגש על ידי הנאשם הסכימה המדינה להמלצת בית המשפט המחוזי כי הערעור יתקבל, לאחר שהתרשם באופן חיובי מה הנאשם, כי הוא הפיק את הלקחים המתאים, ולאור מדיניות העונשה, קיבל את הערעור באופן חלקי כך שהרשותה נותרה על כנה אך בוטל עונש המאסר בדרך של עבודות שירות.

בהתאם לפסיקה זו ופסיקה רובה נוספת שניתנה בעניינים של נאים שעמדו לדין בעבירה של החזקת סcin שלא כדין, ברי כי מתחם העונשה נקבע על ידי בתי-המשפט תוך מתן משקל משמעותי לנסיבות ביצוע העבירה. פסיקה זו עולה בקנה אחד עם עקרונות תיקון 113 לחוק העונשין, שמטרתו הבנית שיקול הדעת בעונשה, ולפיו מתחם העונשה יקבע בין היתר, לאור העבירה בנסיבותיה.

כך לדוגמה, כאשר הסcin נמצא ברכב בו נאג הנאשם, המתחם שנקבע בדרך כלל מתחילת מאסר מותנה, בעוד שכאשר הנאשם נשא את הסcin על גופו או בזיקה לאיורו אלים, המתחם שנקבע בדרך כלל מתחילת מאסר שירותה על דרך של עבודות שירות (ראו והשוו: רע"פ 5833/20 **דרידק נ' מדינת ישראל** (17.9.2020); רע"פ 2932/08 **מרגן נ' מדינת ישראל** (12.6.2008); רע"פ 9400/08 **מוועטי נ' מדינת ישראל** (20.11.2008); עפ"ג (מחוזי-מרכז) 34814-03-21 **מן נ' מדינת ישראל** (9.1.2022); עפ"ג (מחוזי-ת"א) 22820-12-09 **מדינת ישראל נ' קאסר גטהון נ' מדינת ישראל** (17.5.2011); עפ"ג (מחוזי-ת"א) 9095-02-11 **מסארה נ' מדינת ישראל** (12.5.2010); עפ"ג (מחוזי-ת"א) 3032-04-12 **מדינת ישראל נ' דבש גטהון נ' מדינת ישראל** (28.10.2010); עפ"ג (מחוזי-ים) 31988-06-10 **מדינת ישראל נ' דבש גטהון נ' מדינת ישראל** (20.11.2010)).

.(5.12.2012)

אני סבורה כי במקרה דנן מתקיימות נסיבות הדורשות ענישה ממשית של מאסר ולא ניתן להסתפק בענישה הצופה פני עתיד בלבד. תമונת הסיכון מלמדת על פוטנציאל הנזק הקטלני שלו, ובנוספּ, הנאשם נשא את הסיכון בכיסו והתכוון להיכנס עמה לשدة התעופה. מעבר לכך, הנאשם מסר כי הוא החזיק את הסיכון למטרת הגנה עצמית, כאמור, הסיבה להחזקתה הייתה על מנת לקדם לפני אלימות. נסיבות אלו יוצרות מידת סיכון משמעותית אותה החקוקה למנוע ואליה התייחס בית המשפט העליון בדבריו שצוטטו לעיל.

לאור עקרון הילימה, הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם והענישה הנוגגת, מצאתן לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה שלפני, נע בין מאסר קצר שיכל וירוצה על דרך של עבודות שירות ועד למאסר בפועל במשך 10 חודשים.

אצין כי גם מתחם העונש ההולם שהוא נקבע במקרה זה היה מתחיל ממאסר מותנה, גם אז לא היה מוטל על הנאשם מאסר מותנה בלבד, נוכחות הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אליהו אתייחס בהמשך.

לא נטען על ידי מי מהצדדים, ואף לא מצאתן במקרה דנן נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה לקולה או לחומרה, ולכן, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, וזאת בהתאם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

בעת ביצוע העבירה היה הנאשם כבן 20. הנאשם הודה במינויו לו וחסר זמן שיפוטו יקר. הנאשם נעדר עבר פלילי, ומazel מועד העבירה חלפו כשנתיים וחצי. כל הנסיבות הללו מהוות נסיבות בהן יש להתחשב לקולה.

עם זאת, התרומות שירות המבחן מהנתן לא הייתה התרומות חיובית בעיקרה, ובסיום הGES ממליץ להטייל עליו ענישה בדמות מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות יחד עם מאסר מותנה מרთיע. כדי, להמלצת שירות המבחן משקל משמעותי בגזרת דין של הנאשם.

מעבר לכך, בניגוד לדברים שמסר הנאשם לשירות המבחן לפיהם הורתע מההליך המשפטי, לא התרשמי כי כך הדבר. הנאשם לא התייצב לדיוון שנקבע בעניינו לטיעונים לעונש ללא כל סיבה מוצדקת, בראיון אצל הממונה הודיע כי הוא מסרב בתווך לבצע עבודות שירות, על אף שנשלח לבדוק התאמתו על ידי בית המשפט, לאחר שבאו כוחו בקש לחתום על הזדמנויות נוספות ואף הסביר לנאים את ההשלכות העוללות לנכוע מכך שלא יתייצב או לא ימצא מתאים לריצוי עבודות שירות, וכך גם הודיע היום טרם גזר הדין.

ניתן להבין כי ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות יקשה על הנאשם, העובד לפרנסתו ומסיע לפרנסת משפחתו, ואף ניתן היה להתחשב בכך מבחינת היקף שעות העובדה או תקופת הריצוי, אך לא היה כל מקום לעמדתו העיקשת

ו המתriseה של הנאשם ואין לקבלה. הנאשם בתנהלו לא הותיר בידי בית המשפט אופציה לשלווה אותו לריצוי מאסר בדרך של עבודה שירות, וכן ובאי ברירה אחרת, יוטל עליו עונש מאסר בפועל.

עוד בהקשר זה עיר כי לפי התקנון אביו של הנאשם עובד. כל שהציג לבית המשפט במהלך הטיעונים לעונש מטעם ההגנה הוא אישור רפואי משנת 2021 לפיו אביו של הנאשם סובל מכאבי גב, זאת ותו לא.

נוכח כל האמור, מצאתי לנכון לקבוע את עונשו של הנאשם בשליש התחthon של מתחם הענישה, ולהתחשב בקביעת גובה הקנס שיטול עליו הן בטענותיו בדבר מצב הכלכלי של משפחתו והן בעונש שיטול עליו במסגרת גזר הדין.

סוף דבר

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. מאסר לתקופה של חודשים.
- ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, אותם ירצה הנאשם, אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחררו ממאסר את העבירה בה הורשע.
- ג. קנס כספי בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם בשני תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, האחד לא יואר מיום 1.5.2024 והשני לא יואר מיום 1.6.2024

אם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו ובמלואו, יעמוד מלאה הקנס או יתרתו לפירעון מיד.

הकנס יועבר למרכז לגבייה קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, ונינתן יהיה תשלוםו בתוך שלושה ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר האינטרנט של המרכז.

אני מורה על השמדת הסכין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 45 ימים.

המציאות תשלח עותק גזר הדין למומנה על עבודות השירות בשב"ס ולשירות המבחן.

ניתן היום, י"ז אדר ב' תשפ"ד, 27 ממרץ 2024, במעמד הצדדים.